

Caspari Center NYHETER

Mars 2015

Utruster Hans
folk til tjeneste så
Messias' kropp
bygges opp

Ef 4,12

55 HaNevi'im St., PO Box 46
Jerusalem 9100001, Israel
Telefon: +972 2-6233926
Faks: +972 2-6251933
E-post: caspari@caspari.com

Vårt USA-kontor:

PO Box 147
Wheaton,
IL 60189 USA
Telefon: +1 630-668-3328
Faks: +1 630-668-6473
E-post: caspariUSA@caspari.com

www.caspari.com

Tu BiShvat - uten treplanting

Takket være de mange jødiske høytidene tenker jeg alltid på den neste som kommer, og jeg prøver å se den i et nytt perspektiv. Jeg tenker ofte på betydningen av høytidene i forbindelse med sabbatskole-timene. Jeg tror de fleste lærere ser livet gjennom et undervisningsfilter og det er jo nyttig: hvis et barn kan forstå det, så kan alle forstå.

Tu BiShvat betyr ganske enkelt "den 15. i måneden Shvat". Det er en dag fylt med glede som markerer trærnes nyttår. Ja,

nettopp trærne slik at jøder i Israel skal kunne oppfylle Lovens krav om å legge tienden til side. Frukten som kommer før Tu BiShvat blir regnet til foregående år, mens den som kommer etter helligdagen, regnes som ny frukt. Men blant sekulære jøder blir denne lovbestemte hovedmeningen ofte borte. Dagen feires med å plante trær og spise frukt – som landet vårt har så rikelig av - og slik sett er den både praktisk og velsmakende.

**Til tross for
at dette er et
sabbatsår, slutter
ikke fruktene å
vokse, de blir heller
ikke utsatt til
neste år.**

Som undervisningstema kan Tu BiShvat av og til være utfordrende. Dette året er for eksempel det siste i en sjuårig syklus i jordbruket som kalles "shemittah", sabbatsår. Ingen trær plantes dette året, så helligdagen Tu BiShvat mangler en av sine vanlige gleder. Av og til kan det være vanskelig å forklare barn hvorfor man ikke skal plante trær, fordi det for dem er noe det er naturlig å gjøre denne dagen, og de vet også at det er nødvendig for Israels land. Men etter den Allmektiges plan trenger også landet å hvile og samle ny kraft, og lydighet mot Hans bud vil gi oss velsignelse.

Tu BiShvat er også en god anledning til å snakke om frukt. Til tross for at det er "shemittah" i år, så stanser ikke veksten av frukt, den utsettes ikke til neste år. Når vi leser Skriften, ser vi at det er dette Jesus forventer av oss: "Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, en frukt som varer..." (Joh 15,16).

Bibelen taler mye om de troendes frukt, og om hvor viktig det er at denne frukten er synlig. I følge jødisk tradisjon er det på Tu BiShvat - som er den beste tiden til å bære frukt - at den Allmektige dømmer trærne. Både Skriften og tradisjonen sammenligner

menneskene med trær, og det betyr at Herren ser nøye også på vår frukt. Han ga oss alt som trengs for et åndelig fruktbart liv i Jesus Messias, og nå forventer han at vi skal bære frukt med flid: "Sett derfor all deres iver inn på å la troen føyes sammen med et rett liv, og det rette livet med innsikt, innsikten med selvbeherskelse, selvbeherskelsen med utholdenhet, utholdenheten med gudsfrykt, gudsfrykten med søskenkjærlighet og søskenkjærligheten med kjærlighet til alle" (2 Pet 1,5-7).

Tu BiShvat kan minne oss på å granske hans gjerning i våre hjerter, og den frukt den skaper.

Rita Kontorovich
Prosjektkoordinator

Vær rotfestet og bli innpodet Treets styrke som symbol

Dagens medier bruker mange symbolske bilder for å selge PC'er, biler – ja, til og med medisin, til tross for at nøkterne saksopplysninger ville vært mer enn nok for forbrukerne. Men andre ting må ofte uttrykkes i metaforer eller bilder.

Trær for eksempel spiller en viktig rolle i Bibelen: fra Treet til kunnskap om godt og ondt i 1. Mosebok til Livets tre i Johannes' åpenbaring, og midt i Bibelen finner vi mandeltreet hos profeten Jeremia. I Daniels bok og i Salmene finner vi trær som mer symbolske illustrasjoner – for ikke å glemme trærne i Jesu lignelser og i Paulus' undervisning om oliventreet.

Et av de grafiske symbolene som Caspari senteret ofte bruker, er et tre. Hvorfor? Hadde det ikke vært like overbevisende ganske enkelt å ha bilder av klasserom, bøker eller lærere på våre kurs? Er det ikke et overforbruk av bilder av planter og trær?

Men det er noen biologiske fakta som ganske tydelig kan forbindes med utfordringer i Guds menighet i dag. Ingen forventer at det skal bli frukt på et tre som har fått røttene sine kappet av. Uten røtter: død. Slik vil det alltid være. Likevel finnes det kristne som tror at det ikke er nødvendig å kjenne kristendommens røtter. Erstatningsteologien overser det faktum at greinene som hungre etter Gud, ikke får næring hvis det ikke er forbindelse til røttene.

Derfor må vi ha illustrasjoner som viser at røttene bærer greinene. Og derfor sørger Caspari senteret for undervisning om den kristne tros jødiske røtter. Vi trenger røtter, slik trærne gjør det.

Ikke bare er "røtter" et veldig klargjørende bilde; Paulus bruker også innpodings-temaet i Rom 11. Men hvor mange troende vet at hedningene ikke bare er innpodet for sin egen del, men for å velsigne det opprinnelige treet?

Sandra Teplinsky skriver i boka "Hvorfor stadig bry seg om Israel?":

I det gamle Midt-Østen var det vanlig når man dyrket en hage å gjenopplive et gammelt oliventre som hadde sluttet å bære frukt ved å pode en vill olivenkvist inn i det. Da kunne den friske sevjen fra det lille oliventreet få det gamle treet til å bære frukt igjen.

I Guds plan får alle del i velsignelsen. Likevel finnes det kristne som tenker at hedningene bare kan støtte den messianske

I Guds plan får alle del i velsignelsen.

bevegelsen økonomisk, men ikke selv være virkelig og genuint til stede. Treet forteller oss noe annet. Begge parter trenger en ny enhet i Kristus.

For mer enn ti år siden var jeg helt fersk som grafisk designer på Caspari senteret. Jeg ble bedt om å lage en plakatserie om arbeidet vårt. Andre store og viktige organisasjoner skulle også presentere sitt arbeid. Disse mettet de fattige, gravde brønner og

**Treet forteller
oss noe annet:
Begge parter
trenger en
ny enhet
i Kristus.**

ga medisinsk hjelp til den tredje verden. Min utfordring var å vise at åndelige behov også er en nød. Jeg spurte min medarbeider om hvordan jeg skulle uttrykke det grafisk. Han foreslo bildet av treplanting, tanken om å plante noe som kunne bli virkelighet om 20-30 år. Når vi velsigner kommende generasjoner, ser vi ikke alltid oppmuntrende resultater med en gang. Det er som med et tre – du må vente. Det var i dette øyeblikket jeg ble "forelsket i" trær.

Derfor laget jeg en oliventreserie, med hele treet – fra røttene og til de fruktene vi ennå ikke kan se. Caspari senteret plantet de første frøene for mer enn 30 år siden. Noen av fruktene er synlige i dag.

For eksempel er tilbakemeldingene vi får, fra deltakere på våre kurs, som blader på trærne. Her er noen oppmuntrende sitater:

- Takk for et program som var så godt planlagt og gjennomført, med mye variasjon og meget dyktige lærere som klarte å formidle bibeltekstene og relatere dem til våre liv og sammenhenger.
- Hovedseminaret åpnet mine øyne. Temaet var meget vanskelig, men viktig for menighetene våre!
- Takk for at dere ga oss mot og styrke!

Vi må forbli rotfestet og sammenpodet og bære frukt - slik vi selv blir plantet og vernet av Den Store Gartneren. For et kraftig symbol treet er!

Heidi Tohmola
Grafisk designer

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianiske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: <http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html>

Kristne i Israel

Magasinet HaMoshavot, 30. januar 2015

Denne artikkelen på fire sider forteller historien om Karen og Elisabeth Kinle. De er de første medlemmene fra den kristne menigheten Bethel i Zichron Yaakov som har gjennomført lærerutdanning på Oranim College. Bethel-menigheten, opprinnelig fra Tyskland, kom til Israel i 60-årene med en dyp overbevisning om at jødene er det utvalgte folk, og at det var deres oppgave å gjøre det de kunne for å beskytte dem.

Kinle-søstrene ser på undervisning som et kall. "Jeg mener at det er som lærer jeg kan ha den beste påvirkningen på den yngre generasjonen. Jeg underviser mer med tanke på verdier enn eksamener," sier Elisabeth. Både Karen og Elisabeth ba om å få ha sin praksis på Shlomi, menighetens skole i Zichron Yaakov. Da de ble spurt på hvilken måte menighetens skole var annerledes, svarte de samstemt: "Troen. Vi tror på Det nye testamente, og vi implementerer troen også i klasserommet."

Karen og Elisabeth trivdes på Oranim, og de fikk mange venner der. Rektor på Shlomi er også fornøyd med utdanninga på Oranim, og sa at de også vil sende andre studenter dit i fremtiden.

Maariv, 18. november 2014

Holocaustoverlevende som bor i omsorgsboligene Migdalei HaYam HaTichon, fikk nylig besøk av en finsk gruppe som er glad i Israel. Hannah Stern, beboeren som var bindeledd mellom institusjonen og gjestene, sa at møtet, som inneholdt samtale, sang og dans, var "veldig rørende".

Ønsker du mer informasjon om Caspari Center og vårt arbeid ta kontakt: E-post: caspari@caspari.com,
nettside: www.caspari.com. Du kan støtte vårt arbeid gjennom forbønn, volontørtjeneste og gaver.
Send din gave til Den Norske Israelsmisjon, kontonr.: 3000.15.24425 (merk "Gave - Caspari")

Blomstring på tørre steder

Da jeg var liten, gikk jeg et par år på en religiøs skole i den synagogen foreldrene mine hørte til. Et av de mest levende minnene derfra er at vi en gang fikk et brettet kort med et bilde av et frodig grønt tre. Til ære for helligdagen Tu BiShvat skulle hver elev i klassen putte noen mynter inn i spaltene på treet – og så ta det med tilbake til skolen. Læreren fortalte at myntene skulle brukes til treplanting i Israel. Ved å plante et tre kunne vi uttrykke håp for en nasjon som på den tiden var yngre enn 20 år gammel.

På den tiden husker jeg at jeg lurte på om noen i Israel skulle plante mine mynter i jorda, slik at noen av disse flotte todimensjonale trærne som var avbildet inne i kortet, kunne vokse opp. Denne enkle handlingen, å samle mynter for å plante trær, fanget min fantasi – og satte et dypt preg i meg. Å putte mynter inn i spaltene på treet, knyttet meg til Israel på en spesiell måte. Jeg var stolt over å vite at det ventet noen fine grønne trær å klatre i – i Israel.

Da jeg for første gang dro til Israel i 2009, hørte jeg at det var store skoger i landet, plantet av jødiske skolebarn. Mine trær ventet på meg! Å plante et tre er på en måte å uttrykke et fremtidshåp. Jeg tenkte på de små plantene jeg hadde bidratt til flere tiår tidligere, og som nå blomstret i ørkenlandskapet. Og jeg tenkte på det profetiske løftet i Jesaja 35,1-2: "Ørken og tørt land skal glede seg, ødemarken skal juble og blomstre. Som liljen skal den blomstre og juble, ja, rope av fryd. Libanons herlighet har den fått, Karmels og Sarons glans. De skal få se Herrens herlighet, vår Guds glans."

Synet av trærne i Israels nye skoger rørte meg dypt. Ødemarken hadde virkelig begynt å blomstre av liv. Men det som berørte meg enda dypere var synet av gamle olivenlunder, et bilde på trygghet og trofasthet i et land som i generasjoner hadde opplevd uro og nød. Bildet av den blomstrende ørken hos Jesaja forteller om ny og gammel frukt der det før hadde vært ufruktbart.

Disse bildene kan forme vår bønn og de kan også fortelle historien om Caspari senterets arbeid blant de Jesustroende jødene i Israel. Vær med og be om at de nyplantede messianske menighetene skal få dype røtter, og at de som har vært plantet i flere generasjoner, må bære frukt. Sammen er de et gjenskinn av Guds herlighet når de blomster i dette landet.

Michelle Van Loon
Koordinator, USA

Bønne-emner: Vær med og be for:

- den oppvoksende generasjon i den messianske bevegelsen
- enhet og samarbeid mellom messianske jøder og kristne
- fred og rettferdighet i Midt-Østen